

6. asema

Armollinen nainen pesee
Jeesuksen kasvot

11.4.2010

*Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta;
hän oli ylenkatsottu, ihmisten
hylkäämä, kipujen mies ja sairauden
tuttava, jota näkemästä kaikki
kasvonsa peittivät, halveksittu, jota
emme minäkään pitäneet (Jes. 63:2-3).*

Ja sehän on Jumalan Poika, joka
kulkee ohi, hulluna... hulluna
Rakkaudesta!

Yksi nainen, nimeltään Veronica,
raivaa tiensä ihmisjoukosta kantaen
taitettua valkoista liinaa, jolla hän
pesee kunnioittavasti Jeesuksen
kasvot. Herra jättää painettuna
Pyhien kasvojensa jäljet hunnun
kolmeen osaan.

Rakastettavat Jeesuksen kasvot, jotka
olivat lapsille hymyilleet ja jotka
kirkastuivat kunniasta Taborilla,
ovat nyt kivun kätkemät. Mutta tämä
kipu on meidän
puhdistautumistamme, tämä hiki ja
tämä veri, jotka samentavat hänen
kasvojensa piirteet, ovat meidän
puhtauteamme.

Herra, pyydän Sinulta, että minä
tekisin päätöksen irrottaakseni
katumuksella sen kurjan
pahvinaamion, jonka olen itse
väärentänyt surkeuksillani... Silloin,
vain silloin, kontemplaation ja
puhdistautumisen tiellä voin
omaksua täsmällisesti elämäsi

piirteet. Vähitellen me tulemme yhä enemmän sinun kaltaisiksesi.

Me olemme silloin *toisia Kristuksia*, itse Kristus, *ipse Kristus*.

mietiskelyn kohdat

1. Meidän syntimme olivat Jeesuksen Kärsimyksen syy: syy siihen kidutukseen, joka runteli Jeesuksen rakastavat kasvot, *perfectus Deus, perfectus homo*. Kurjuutemme estää meitä näkemästä Jeesusta, ja esittää meille himmeänä ja runneltuna hänen hahmonsansa.

Silloin kun näkömme on samea, silloin kun meidän silmämme sumentuvat, meidän on aika lähteä kohti valoa. Ja Kristus on sanonut: *ego sum lux mundi!* (Joh. 8: 12), minä olen maailman valkeus. Ja Hän lisää: *joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus.*

* * *

2. Ole jatkuvasti yhteydessä
Jeesuksen kaikkein pyhimpään
Inhimillisyyteen... Ja näin Hän laittaa
sieluusi kyltymättömän nälän,
"mielettömän" halun ihailla hänen
kasvojaan.

Tästä suuresta halusta, joka ei täyty
tässä maailmassa, sinä löydät usein
lohdutuksesi.

* * *

3. Pyhä Pietari kirjoittaa:*Jeesuksen
kautta Jumala on lahjoittanut meille
kalliit ja mitä suurimmat lupaukset,
että te niiden kautta tulisitte
jumalallisesta luonnosta osallisiksi*
(2Piet. 1:4).

Tuo meidän jumalallistamisemme ei
tarkoita sitä, että lakkaamme
olemasta inhimillisiä... Ihmisiä kyllä,
mutta inhoten kuolemansyntiä.
Ihmisiä, jotka inhoavat lieviä

vääryyksiä ja jotka tuntien joka päivä heikkoutensa tietävät myös Jumalan vahvuuden.

Näin mikään ei voi pysäyttää meitä: eivät inhimilliset pidäkkeet, eivät intohimot eikä tämä liha, joka kapinnoi siksi, että me olemme roistoja, eikä ylpeys eikä... yksinäisyys.

Kristitty ei koskaan ole yksin. Jos tunnet itsesi hyljättyksi, johtuu se siitä, ettet halua katsoa tuota niin lähellä kulkevaa Kristusta... joka ehkä kantaa Ristiä.

* * *

4. *Ut in gratiarum semper actione maneamus!* Jumalani, kiitos, kiitos kaikesta: vastoinkäymisistäni, siitä mitä en ymmärrä, siitä mikä saa minut kärsimään.

Iskut ovat välttämättömiä irrottamaan suuresta

marmorilohkareesta ylijäämän. Näin
Jumala veistää sieluista Poikansa
kuvan. Kiitä Jumalaa näistä
rakkauden osoituksista!

* * *

5. Me kristityt kärsimme vain, kun
emme anna tälle elämälle koko sen
jumalallista merkitystä.

Siellä missä käsi tuntee tappuroiden
pistot, silmät löytävät ruusukimpun
....mahtavan, täynnä tuoksua.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/fi-fi/article/6-asema/](https://dev.opusdei.org/fi-fi/article/6-asema/)
(4.8.2025)